

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/39/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4425200193
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lýdia Gálisová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2025:4425200193.1

Uznesenie

15Vyd/1/2025

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a členov senátu JUDr. Márie Malíkovej a Mgr. Mareka Janigloša v právnej veci navrhovateľa: A. A. B., C. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXX, XXX XX D., proti žalovaným: v 1. rade: Slovenský pozemkový fond, Búdkova 36, 817 15 Bratislava, IČO: 17 335 345, v 2. rade: Lesy Slovenskej republiky, štátny podnik, Nám. SNP 8, 975 66 Banská Bystrica, IČO: 36 038 351, o potvrdenie vydržania stavby, o odvolaní navrhovateľky proti uzneseniu Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 21. mája 2025 pod č.k. 15Vyd/1/2025-55 takto

rozhodol:

15Vyd/1/2025

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **z r u š u j e** a vec mu **v r a c**
i a na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

15Vyd/1/2025

1.1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie rozhodol tak, že návrh na začatie konania o potvrdení vydržania stavby zamietol a o trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že navrhovateľka sa návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 17.01.2025 domáhala určenia, že je výlučnou vlastníčkou stavby so súpisným číslom XXX, nachádzajúcej sa na pozemku evidovanom v okrese Nové zámky, v obci D., vedenom v katastrálnom území obce D., s parcelným číslom 908/137. V návrhu uviedla, že predmetom vydržania je stavba nachádzajúca sa na pozemku evidovanom v okrese Nové Zámky, v obci Semerovo, vedenom v katastrálnom území obce D. s parcelným číslom 908/137. Jedná sa o stavbu s kódom 20: iná stavba - sklad, ktorou je fakticky plechová šopa nachádzajúca sa v celosti na jej ohradenom pozemku. Stavbe bolo oznámením o určení súpisného čísla obce Semerovo zo dňa 16.05.2025 pridelené súpisné číslo 641. Pozemok vznikol geometrickým plánom p. č. 908/137 zo dňa 31.01.2024 za účelom zamerania stavby, zameraním pozemku vedenom v kat. území obce Semerovo s parcelným č. 908/17 orná pôda o výmere 7 795 m², ktorý je v jej výlučnom vlastníctve po dobu viac ako 10 rokov. Zameraním pozemku s parc. č. 908/17 bol za účelom zamerania stavby vylúčený pozemok s parc. č. 908/137, na ktorom sa nachádza stavba so súpisným č. 641.

1.2. Navrhovateľka uviedla, že má záujem na zosúladení právneho stavu s dlhodobým faktickým stavom, ktorý spočíva v zápise jej vlastníckeho práva k stavbe do katastra nehnuteľností. Poukázala na ust. § 134 Občianskeho zákonníka a vo vzťahu k predmetu vydržania uviedla, že je nehnuteľnou

vecou. Pre splnenie podmienky pre zápis do katastra nehnuteľností bol vyhotovený plán pre zameranie stavby. Je fyzickou osobou - subjektom, ktorý je spôsobilý nadobudnúť vlastnícke právo vydržaním. K oprávnenej držbe uviedla, že až do momentu vyzvania oznámením správneho orgánu na preukázanie vlastníckeho práva, bola v domnení, že je výlučnou vlastníčkou veci, neexistovala žiadna pochybnosť o jej výlučnom vlastníctve k stavbe. Jej výlučnému vlastníctvu predchádzalo spoluvlastníctvo k pozemku, na ktorom sa stavba nachádza a tomu predchádzalo výlučné vlastníctvo jej otca. Pozemok, na ktorom sa stavba nachádza, bol celý čas oplotený. Preto do úvahy neprichádza vlastníctve právo či iný nárok k stavbe žiadnej inej osobe ako jej. Navrhovateľka a predchádzajúci výlučný vlastník (zosnulý otec navrhovateľky) resp. spoluvlastník (sestra navrhovateľky), nemohli mať a nemajú žiadnu pochybnosť o tom, že súčasným výlučným vlastníkom stavby je navrhovateľka. Jej omyl spočívajúci v tom, že je vlastníčkou stavby bol vyvolaný kúpnu zmluvou, nakoľko sa domnievala, že na ňu bolo prevedené aj vlastnícke právo k stavbe. Stavba nebola a nie je zapísaná v katastri nehnuteľností. Posledným krokom k zápisu stavby do katastra nehnuteľností vrátane vlastníka je v súčasnosti určenie vlastníckeho práva k stavbe v súdnom konaní. Uvedená absencia zápisu je zároveň ďalším dôvodom, prečo žiadna iná osoba nemá a ani nemôže mať žiadny nárok vo vzťahu k stavbe. Zo skutkového hľadiska spočíval omyl v nepretržitom nakladaní so stavbou ako vlastnou. Po celý čas neexistovala najmenšia pochybnosť o jej výlučnom vlastníckom práve k stavbe. Vo vzťahu k vydržacej dobe uviedla, že jej oprávnená držba je nepretržitá a trvá od nadobudnutia vlastníckeho práva k zameranému pozemku s parc. č. 908/17. Až po doručení oznámenia správneho orgánu zo dňa 10.10.2024 si dôkladne preštudovala kúpne zmluvy, návrh na vklad vlastníckeho práva vo vzťahu k zameranému pozemku a zistila, že žiadna z listín neobsahuje zmienku o stavbe napriek tomu, že zameraný pozemok, na ktorom sa stavba nachádza od svojho vzniku, je vo vlastníctve jej rodiny. Ona a jej právni predchodcovia predmetný zameraný pozemok s parc. č. 908/17 (spolu s ďalšími) prenajímali nájomnou zmluvou.

1.3. Súd prvej inštancie citoval ustanovenia § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 46 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 134 ods. 1, 3 Občianskeho zákonníka, § 359d ods. 2 CMP, § 359e ods. 1, 2 CMP, § 359f ods. 1 CMP a uviedol, že podľa kúpnej zmluvy uzavretej dňa 03.10.2006 medzi predávajúcim a oprávneným z vecného bremena: 1/ E. B. A., nar.: XX.XX.XXXX, kupujúcimi a povinnými z vecného bremena: 2/ A. A. B., nar.: XX.XX.XXXX, 3/ A. A. F., nar.: XX.XX.XXXX a oprávnenou z vecného bremena: 4/ A. A., nar.: XX.XX.XXXX podpísanými predávajúcim bol výlučným vlastníkom nehnuteľností vedených katastrom nehnuteľností pre kat. územie D. na LV č. XXX ako parc. registra „C“ evidované na kat. mape ako parcela č. 908/5 - zastavané plochy a nádvoria vo výmere 229 m², parcela č. 908/16 - orná pôda vo výmere 7.404 m², parcela č. 908/17 - orná pôda vo výmere 7.795 m², parcela č. 908/64 - orná pôda vo výmere 312 m², parcela č. 908/104 - zastavané plochy a nádvoria vo výmere 284 m², parcela č. 908/105 - zastavené plochy a nádvoria vo výmere 18 m² a dom súpisné č. XXX postavený na parc. č. 908/104 vo vlastníctve podľa zápisu na BLV pod poradovým č. 2/ v celosti. Podpísaný predávajúci bol zároveň výlučným vlastníkom nehnuteľností vedených katastrom nehnuteľností pre kat. územie obce Semerovo na LV č. XXXX ako parc. registra „E“ evidovaná na mape určeného aparátu parc. č. 908/13 - orná pôda vo výmere 49 664 m² vo vlastníctve podľa zápisu na BLV pod poradovým č. 1/ v celosti (na liste vlastníctva je nesprávne uvedené krstné meno vlastníka, keď v osvedčeníach o dedičstve je označený správne). Na základe uvedenej kúpnej zmluvy nadobudli predmetné nehnuteľnosti kupujúce a povinné z vecného bremena do podielového spoluvlastníctva každá v pomere 1 k celku. Podľa kúpnej zmluvy uzavretej dňa 02.07.2013 medzi predávajúcim: 1/ A. A. F., nar.: XX.XX.XXXX, 2/ E. B. A., nar.: XX.XX.XXXX a kupujúcim: 2/ A. A. B., nar.: XX.XX.XXXX, A. A. F. odpredala svoj spoluvlastnícky podiel v pomere 1 k nehnuteľnostiam vedeným na LV č. XXX v obci Semerovo, kat. územie D. ako parc. č. 908/5 - zastavané plochy a nádvoria vo výmere 229 m², parc. č. 908/16 - orná pôda vo výmere 7 404 m², parc. č. 908/17 - orná pôda vo výmere 7 795 m², parc. č. 908/64 - orná pôda vo výmere 312 m², parc. č. 908/104 - zastavané plochy a nádvoria vo výmere 284 m², parc. č. 908/105 - zastavené plochy a nádvoria vo výmere 18 m², rodinný dom so súpisným číslom XXX, postavený na parc. č. 908/104 kupujúcej (v tomto konaní navrhovateľka). E. B. A. odpredal nehnuteľnosti v jeho výlučnom vlastníctve, resp. podielovom spoluvlastníctve, ktoré boli vedené pre obec Semerovo, kat. územie D., na LV č. XXX ako parc. reg. „C“ evidované na kat. mape, parc. č. 908/65 - orná pôda vo výmere 800 m², parc. č. 908-66 - orná pôda vo výmere 315 m², vo výlučnom vlastníctve E. B. A. a nehnuteľnosti evidované na LV č. XXXX pre obec Semerovo, kat. územie D. ako parc. reg. „E“ evidované na mape určeného operátu, parc. č. 908/16 orná pôda vo výmere 36 m² vo vlastníctve v pomere 1. Správa katastra Nové Zámky rozhodnutím č. vkladu: V3718/13 zo dňa 01.08.2013 povolila vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností k nehnuteľnostiam v kat. území D., LV č. XXX - pozemok registra C KN parcelné číslo 908/5, zastavané plochy a nádvoria o výmere 229 m², pozemok registra C KN parcelné číslo 908/16, orná pôda o výmere 7 404 m², pozemok registra C KN parcelné číslo 908/17, orná pôda o výmere 7

795 m², pozemok registra C KN parcelné číslo 908/64, orná pôda o výmere 312 m², pozemok registra C KN parcelné číslo 908/104, zastavané plochy a nádvoría o výmere 284 m², pozemok registra C KN parcelné číslo 908/105, zastavané plochy a nádvoría o výmere 18 m², stavba so súpisným číslom 267 na pozemku registra C KN s parcelným číslom 908/104, zastavené plochy a nádvoría o výmere 284 m² a na LV č. XXXX pozemok registra E KN parcelné číslo 908/16, orná pôda o výmere 36 m² v prospech A. A. B. (navrhovateľky). Z nájomnej zmluvy č. 86-1/15 zo dňa 01.11.2014 zistil, že navrhovateľka ako prenajímateľka prenajímala nájomcovi nehnuteľnosti vo svojom výlučnom, resp. podielovom spoluvlastníctve, v kat. území D., ktoré boli zapísané na LV č. XXXX a LV č. XXX, išlo o ornú pôdu. Z nájomnej zmluvy č. 86-1/24 zo dňa 22.07.2024 zistil, že navrhovateľka ako prenajímateľka prenajímala nájomcovi nehnuteľnosti vo svojom výlučnom, resp. podielovom spoluvlastníctve, v kat. území D., ktoré boli zapísané na LV č. XXXX a LV č. XXX, išlo o ornú pôdu. Z listu Okresného úradu Nové Zámky, pozemkový a lesný odbor zo dňa 03.06.2024 zistil, že pozemkový a lesný odbor preskúmal žiadosť navrhovateľky zo dňa 13.05.2024, doručenej dňa 15.05.2024, na základe ktorej ako vlastníčka pozemku a investorka stavby požiadala o vydanie stanoviska podľa § 17 ods. 3 zákona o ochrane PP k pripravovanému zámeru výstavby „Skladu“. Prehodnotil žiadosť a súhlasil s navrhovaným záverom realizácie stavby na poľnohospodárskej pôde za dodržania ďalej uvedených podmienok. Z oznámenia Okresného úradu Nové Zámky, katastrálny odbor, zo dňa 10.10.2024 adresovaného navrhovateľke zistil, že listina žiadosť o zápis stavby, doručená katastrálnemu odboru dňa 29.05.2024 - nie je spôsobilá na záznam do katastra nehnuteľností z dôvodu, že k zápisu je potrebné doplniť do oznámenia o určení súpisného čísla osobu stavebníka (nestačí uviesť kto je vlastníč) predmetnej nehnuteľnosti. V prípade, že nie je navrhovateľka stavebníkom, je potrebné doložiť doklad o nadobudnutí vlastníckeho práva k predmetnej nehnuteľnosti - sklad. Dňa 31.01.2024 GEOS - geodetické služby s.r.o. vyhotovil geometrický plán na zameranie stavby p. č. 908/137 v obci Semerovo, kat. územie D.. Podľa výkazu výmer bol doterajší stav nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXX ako parc. č. 908/17 - orná pôda o výmere 7 795 m² zmenený na nový stav na vytvorenú parcelu č. 908/17 - orná pôda o výmere 7 700 m² a novovytvorenú parcelu č. 908/137 - zastavaná plocha o výmere 95 m². Ako vlastníč uvedených nehnuteľností je uvedená navrhovateľka. Podľa LV č. XXX okres Nové Zámky, obec D., kat. územie D., je navrhovateľka výlučnou vlastníčkou nehnuteľností zapísaných na uvedenom LV parc. č. 908/5 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 229 m², parc. č. 908/16 - orná pôda o výmere 7 404 m², parc. č. 908/17 - orná pôda o výmere 7 795 m², parc. č. 908/64 - orná pôda o výmere 312 m², parc. č. 908/104 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 284 m², parc. č. 908/105 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 18m² a stavby - rodinného domu so súpisným č. 267, ktorý sa nachádza na pozemku parc. č. 908/104. G. D. rozhodla zápisom do registra adries dňa 16.05.2024 a určila súpisné číslo XXX budove postavenej v obci D.; číselný kód obce: 503533; časť obce Semerovo; kat. územie obce D., na pozemku s parc. č. 908/137, kód druhu stavby: 20, iná budova - sklad s tým, že právny vzťah k stavbe má vlastníč A. A. B. (navrhovateľka).

1.4. Ďalej súd prvej inštancie uviedol, že konanie o potvrdenie vydržania nie je konaním o osvedčení vydržania, preto súd by mal mať existenciu predpokladov vydržania u navrhovateľa za dokázanú a nie iba osvedčenú. Návrh na začatie konania o potvrdení vydržania musí okrem všeobecných náležitostí návrhu obsahovať opísanie skutočností, z ktorých vyplýva, že navrhovateľ splnil predpoklady pre nadobudnutie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti alebo práva zodpovedajúceho vecnému bremenu vydržaním, označenie nehnuteľnosti podľa údajov z katastra nehnuteľností a označenie dňa, kedy navrhovateľ nadobudol vlastnícke právo k nehnuteľnosti alebo právo zodpovedajúce vecnému bremenu vydržaním. Skutočnosti podľa predchádzajúcej vety musí navrhovateľ zároveň osvedčiť. Navrhovateľovi v návrhu na začatie konania o potvrdení vydržania nepostačuje len uviesť, o akú skutočnosť opiera svoju dobromyseľnosť, ale musí uviesť aj iné skutočnosti, z ktorých vyplýva, že v čase uchopenia sa držby bol so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný v tom, že mu nehnuteľnosti patria a túto dobromyseľnosť si zachoval počas celej rozhodujúcej vydržacej doby. Predmetom dokazovania však nemôže byť dobromyseľnosť ako vnútorné presvedčenie subjektu, ale len skutočnosti vonkajšieho sveta, z ktorých možno dôvodiť presvedčenie nadobúdateľa o dobromyseľnosti, že mu vec alebo právo patrí. Preskúmaním návrhu, resp. splnenia podmienok či navrhovateľka osvedčila, že nadobudla vlastnícke právo k predmetnému skladu vydržaním (v súlade s ustanovením § 359e ods. 1 CMP) dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky na vydanie vyzývacieho uznesenia podľa § 359f ods. 1 CMP a návrh na začatie konania o potvrdení vydržania je potrebné zamietnuť. Navrhovateľka v konaní nepreukázala a nepredložila žiadne dôkazy, že sklad (ku ktorému žiada určiť výlučné vlastníctvo) je spôsobilý predmet držby. Skutočnosť, že ide o spôsobilý predmet držby je povinná preukázať práve navrhovateľka. V konaní nebolo zrejmé a jednoznačne preukázané, že ide o nehnuteľnosť. Sama navrhovateľka v návrhu uviedla, že ide o „plechovú šopu“. Na výsluchu dňa 21.05.2025 pred súdom takisto uviedla, že

ide o montovaný sklad. Navrhovateľka ďalej žiadnym spôsobom nepreukázala titul (či už platný alebo neplatný) ktorým by bolo na ňu prevedené vlastnícke právo k predmetnému skladu. Nepovažoval za preukázané, že by bolo na navrhovateľku prevedené vlastnícke právo k predmetnému skladu, nemohol dospieť k záveru o dobromyseľnej držbe. Prevod vlastníckeho práva ku skladu nemožno skonštatovať z vyššie uvedených kúpnych zmlúv, pretože ani v jednom prípade nie je sklad predmet kúpy uvedený. V prípade pravdivého tvrdenia navrhovateľky, že vlastníkom skladu bol jej nebohý otec, mala sa domáhať určenia, že sklad patrí do dedičstva po jej nebohom otcovi. Je potrebné zdôrazniť, že inštitút vydržania nemôže nahrádzať a nenahrádza dedičské konanie.

1.5. O trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

1.6. Pre úplnosť dodal, že v databáze registra obyvateľov SR má navrhovateľka zapísané priezvisko „B.“, avšak v samotnom návrhu svoje priezvisko neuviedla v súlade s týmto zápisom, rovnako ako v kúpnej zmluve zo dňa 02.07.2013 ale aj ďalších pripojených dokumentoch, kde sa sama označila prípadne podpísala priezviskom „B.“.

2. Navrhovateľka podala proti uzneseniu odvolanie. Odvolanie zdôvodnila ustanovením § 365 ods.1 písm.e), f), g), h) CSP. Uviedla, že predmetom vydržania je sklad zapísaný s kódom 20 ako iná stavba-sklad, ktorou je fakticky plechová šopa spojená s pevným základom so zemou na jej ohradenom pozemku. Skladu bolo určené súpisné číslo 461. Opakovane popísala nadobudnutie nehnuteľnosti a jej kroky vedúce k zápisu vlastníckeho práva ku skladu. Nestotožnila sa so záverom súdu prvej inštancie, že sa nejedná o nehnuteľnosť. Poukázala na konanie Okresného úradu Nové Zámky, katastrálneho odboru, ktorý ju vyzval na doplnenie podania k zápisu vlastníckeho práva ku skladu, nehnuteľnosti. Konanie vedené na uvedenom úrade sa týka výlučne konania v súvislosti s nehnuteľnosťami a nie vecami. Sklad spĺňa definíciu § 119 OZ. Bolo mu pridelené súpisné číslo, čo je dostatočný dôkaz, že sa jedná o nehnuteľnosť spojenú so zemou pevným základom. Geometrický plán určil, že parcela č. 908/137 je zastavaná plocha a nádvorie, až jej okolie parc. č. 908/17 je orná pôda. Sklad má vybetónovaná základy s piliermi zapustenými do betónu. Nestotožnila sa so záverom súdu, že nepreukázala žiaden titul. Poukázala na rozhodnutie NS SR 9 Cdo/67/2022 z 30.03.2023, rozhodnutia 5 Cdo/30/2010, 2 Cdo/236/2012, 4 Cdo/2832009, 5 Cdo /87/2010, rozhodnutie KS v Trenčíne 15 C/70/2024 z 08.04.2025. Preukázanie nadobúdacieho titulu nie je relevantné vo vzťahu k vydržaniu vlastníckeho práva. Funkciou vydržania je umožniť nadobudnutie vlastníctva držiteľovi, ktorý vec dlhodobo ovláda v dobrej viere, že je jej vlastníkom. Bola presvedčená že je vlastníčkou skladu, dobromyseľná, až do doručenia oznámenia Okresného úradu Nové Zámky, že sa neprevádza vlastníctvo skladu. Namietala nevykonanie ňou navrhnutého dokazovania výsluchom svedkov, starostu obce Semerovo a zamestnankyňu E. D., znalých miestnych pomerov. Neexistujú žiadne dôkazy o vlastníckom práve skladu jej otcovi. Len na ilustráciu uviedla, že ho mohol postaviť jej otec. Sklad bol však celé desaťročia vo vlastníctve rodiny. Nie je jej známa osoba stavebníka. Obec ju považovala za vlastníčku skladu pri určení súpisného čísla. Vydala potvrdenie, že sklad bol postavený v roku 1975, preto možno dospieť k záveru, že stavebník nie je známy a vlastníčkou stavby je ona. Dedičské konanie po jej otcovi prebehlo a sklad nebol do dedičstva zahrnutý. Ďalej uviedla, že nerozumie úvahe súdu, keď zo všetkých listinných dôkazov vyplýva, že sa jedná o nehnuteľnosť, posúdenie, že sklad nespĺňa spôsobilý predmet vydržania. Rozhodnutie považovala za nedostatočne odôvodnené. Napadnuté uznesenie žiadala zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie alebo zmeniť a návrhu vyhovieť.

3. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 CSP) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP) ako aj skutkovým stavom, tak ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), prejednal vec bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) a po prejednaní dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné zrušiť podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie v zmysle § 391 ods. 1 CSP.

4. Podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

5. Podľa § 391 ods. 1 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

6. Podľa § 7 ods. 1 CMP účastníkom je ten, koho tento zákon za účastníka označuje.

7. Podľa § 25 CMP v návrhu na začatie konania sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie účastníkov, ich zástupcov, ak ich majú, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a musí byť zjavné, čoho sa navrhovateľ domáha.

8. Podľa § 359c ods. 2 CMP účastníkom konania je

a) navrhovateľ,

b) ten, kto má v čase začatia konania o potvrdení vydržania zapísané na liste vlastníctva vlastnícke právo k nehnuteľnosti alebo vecné právo k nehnuteľnosti, ktorej sa konanie o potvrdení vydržania týka,

c) správca lesného pozemku a

d) Slovenský pozemkový fond.

9. Podľa § 359d ods. 2 CMP návrh na začatie konania o potvrdení vydržania musí obsahovať okrem všeobecných náležitostí podania opísanie skutočností, z ktorých vyplýva, že navrhovateľ splnil predpoklady pre nadobudnutie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti alebo práva zodpovedajúceho vecnému bremenu vydržaním, označenie nehnuteľnosti podľa údajov z katastra nehnuteľností a označenie dňa, keď navrhovateľ nadobudol vlastnícke právo k nehnuteľnosti alebo právo zodpovedajúce vecnému bremenu vydržaním. Skutočnosti podľa prvej vety musí navrhovateľ osvedčiť.

10. Súd prvej inštancie návrh zamietol z dôvodu, že sklad nie je nehnuteľnosťou a navrhovateľka tvrdí, že sklad postavil jej otec, sa mohla domôcť svojho nároku v dedičskom konaní po otcovi. Odvolací súd sa s názorom súdu prvej inštancie nestotožnil.

11. Súd prvej inštancie vôbec nevenoval pozornosť tomu, či sklad spĺňa charakter nehnuteľnosti a rozhodnutie založil len na výpovedi navrhovateľky, že sa jedná o plechovú stavbu. Navrhovateľka vo svojej výpovedi uviedla, že sa jedná o montovaný sklad na pevnom základe. Nachádza sa v záhrade kúpenej od otca. Bol postavený v ohradenom priestore a patril do výlučného vlastníctva jej otca, ktorý ho svojpomocne postavil v roku 1976. K odvolaniu doložila fotografie preukazujúce postavenie pozemku na pevnej ploche s piliermi. Súd prvej inštancie bez ďalšieho dospel k záveru, že sa nejedná o nehnuteľnosť. Neskúmal tvrdenie navrhovateľky, že sklad je postavený na pevnom základe, že plechová budova je jednoduchou stavbou podľa § 139b ods. 1 písm c) zákona č. 50/1976 Zb a je podľa § 43 citovaného zákona pevne spojená so zemou tak, že je umiestnená na pevných základoch a vyžadovala si úpravu terénu. O stavbu hnutelnú sa jedná vtedy, ak nie je funkčne spojená s pozemkom a možno ju oddeliť bez následku jej znehodnotenia. Pevné spojenie so zemou musí byť také, aby bolo schopné odolať najmä účinkom prírodných vplyvov danej lokality na vec a účinkom vlastného pôsobenia veci. Sklad je potrebné posúdiť podľa znakov budovy podľa § 43, § 43a ods. 2 stavebného zákona a opatrenia Štatistického úradu SR č. 128/2000 Z.z., ktorým sa vyhlasuje klasifikácia stavieb. V § 43c písm. c stavebného zákona je sklad zaradený medzi nebytové stavby.

12. Druhým dôvodom zamietnutia návrhu bolo tvrdenie, že navrhovateľka sa mala domôcť nároku v dedičskom konaní po svojom otcovi. Súdu prvej inštancie akoby unikla základná pohnútko navrhovateľky k podanému návrhu. Z návrhu a preložených listinných dôkazov jednoznačne vyplýva, že sklad nebol predmetom dedičského konania, predmetom kúpnopredajných zmlúv z dôvodu, že právne neexistoval a doposiaľ nie je zapísaný na liste vlastníctva. Navrhovateľka má záujem o zosúladienie faktického stavu so stavom právnym.

13. Podľa § 134 ods. 1 OZ, oprávnený držiteľ sa stáva vlastníkom veci, ak ju má nepretržite v držbe po dobu troch rokov, ak ide o hnutelnosť, a po dobu desať rokov, ak ide o nehnuteľnosť. Držiteľ veci je podľa § 130 ods. 1 OZ oprávneným, ak so zreteľom na všetky okolnosti je dobromyseľný o tom, že mu vec alebo právo patrí. Pri pochybnostiach sa predpokladá, že držba je oprávnená.

14. Predmetom konania o potvrdení vydržania je preskúmanie toho, či navrhovateľ osvedčil, že nadobudol vlastnícke právo vydržaním podľa § 134 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Svojou povahou ide

o mimosporové konanie. Účelom tohto konania nie je určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, keďže toto môže byť predmetom len sporového konania podľa CSP. V zmysle § 359d ods. 1 CMP, konanie o potvrdení vydržania možno začať len na návrh. Tento návrh môže podať len ten, kto o sebe tvrdí, že vydržaním nadobudol vlastnícke právo k nehnuteľnosti, alebo právo zodpovedajúce vecnému bremenu a návrh by mal navrhovateľ podať až potom, keď už splnil všetky predpoklady vydržania. Dôvodom je skutočnosť, že vlastnícke právo k nehnuteľnosti alebo právo zodpovedajúce vecnému bremenu sa nadobúda zo zákona okamihom splnenia všetkých predpokladov vydržania a nie rozhodnutím súdu o potvrdení vydržania.

15. Držba predpokladá existenciu dvoch zložiek. Prvou je corpus possessionis, ako faktická moc nad vecou, ku ktorej musí pristúpiť animus possidendi, ktorý vyjadruje vôľu držiteľa mať vec (právo) pre seba a nakladať s ňou ako s vlastnou. Vznik držby sa však na rozdiel od vzniku vlastníctva nemusí de lege lata nutne opierať o existujúci právny dôvod. V súčasnom Občianskom zákonníku rozlišujeme len medzi oprávnenou držbou a neoprávnenou držbou. Oprávnená držba je založená na objektívne posudzovanej dobromyseľnosti držiteľa, že mu vec alebo právo patrí. Právne predpisy výraz „dobromyseľný“ nevymedzujú, preto východiskom ďalších úvah musí byť jeho význam v bežnej reči. V Slovníku slovenského jazyka sa tomuto výrazu prisudzuje význam „dobrosrdečný, dobrácky“ a jeho synonymom je „statočný, poctivý, čestný“; opakom je zas výraz „zlomyseľný“ vo význame osoby, ktorá si „želá, robí niekomu zle“. Držiteľ je teda dobromyseľný o tom, že mu vec patrí vtedy, keď je poctivý, čestný o tom, že svojou držbou vykonáva vlastné právo, a teda že svojou držbou nerobí inému zle, že nezasahuje do práva iného, že nekoná bezprávne. Pri vydržaní nejde o to, či je držiteľ dobromyseľný s ohľadom na právny poriadok ako taký, ale či ho môžeme považovať za nedobromyseľného vo vzťahu k vlastníkovi, ktorý má stratiť svoje vlastníctvo, teda či na jeho správaní k vlastníkovi je niečo odsúdeniahodného, čo spôsobuje, že spoločnosť nechce poskytnúť ochranu jeho dlhodobej a vlastníkom nerušenej držbe. Súd sa v rámci skúmania otázky dobromyseľnosti zameriava na skúmanie poctivosti konania držiteľa z objektívneho hľadiska a nie na skúmanie (ne)existencie právneho titulu. Na vznik držby nie je nevyhnutná existencia právneho dôvodu jej uchopenia a právny dôvod jej uchopenia je/môže byť len jedným z dôkazných prostriedkov, osvedčujúcich oprávnenosť držby. Pokiaľ platnosť právneho dôvodu uchopenia držby nie je rozhodujúcim kritériom pre skúmanie dobromyseľnosti držiteľa o oprávnenosti jeho držby potom ani právny omyl nie je - z hľadiska platnosti a existencie právneho dôvodu uchopenia držby - rozhodujúci bez ohľadu na to, či je ospravedlniteľný alebo neospravedlniteľný. Neexistencia alebo neplatnosť právneho titulu teda sama o sebe nevyučuje poctivosť konania konajúceho a jeho dobromyseľnosť v tom, že mu vec alebo právo patrí, a teda že vzhľadom na jeho presvedčenie objektívne vzaté koná v dobrej viere t.j. v ospravedlniteľnom omyle o poctivosti nadobudnutia držby. Na základe uvedeného je možné aj naďalej zotrvávať na názore, že na rozdiel od preukazovania vlastníctva nebude treba, aby nadobúdateľ preukazoval platný právny dôvod nadobudnutia - riadny prechod vlastníctva, ale len okolnosti svedčiace o poctivosti nadobudnutia, v tom je základný rozdiel medzi ochranou vlastníctva a ochranou držby (R 45/1986). Poctivosť konajúceho účastníka občianskoprávneho vzťahu ma pri skúmaní dobromyseľnosti držiteľa nepochybne zásadnejší význam, ako (ne)existencia právneho titulu, ktorý právny predpoklad vydržania zákon de lege lata nestanovuje (z rozhodnutia Veľkého senátu NS SR sp.zn. 1VCdo/1/2024 zo dňa 13.05.2024). Podľa ustálenej judikatúry NS SR dobromyseľnosť znamená, že držiteľ je ohľadne existencie svojho práva v omyle. Posúdenie, či držiteľ je alebo nie je dobromyseľný, treba hodnotiť vždy objektívne, a nie iba zo subjektívneho hľadiska (osobného presvedčenia) účastníka, a vždy treba brať do úvahy, či držiteľ pri bežnej (normálnej) opatrnosti, ktorú možno s ohľadom na okolnosti a povahu daného prípadu od každého požadovať, nemal, resp. nemohol mať po celú vydržaciu dobu dôvodné pochybnosti o tom, že vec mu patrí. O dobromyseľnosti možno hovoriť len vtedy, ak omyl držiteľa je ospravedlniteľný. O taký omyl ide vtedy, ak k nemu došlo napriek tomu, že mýliaci sa postupoval s obvyklou mierou opatrnosti, ktorú možno so zreteľom na okolnosti od každého požadovať. Taký omyl môže byť tak skutkový, ako aj právny. Právny omyl môže spočívať v neznalosti alebo v neúplnej znalosti všeobecne záväzných právnych predpisov a z toho vyplývajúceho nesprávneho posúdenia právnych následkov právnych skutočností. Zásadne nie je ospravedlniteľný právny omyl vychádzajúci z neznalosti jednoznačne formulovaného ustanovenia Občianskeho zákonníka platného v čase, kedy sa držiteľ ujal držby. Dobrá viera (ako predpoklad oprávnenej držby) je presvedčením nadobúdateľa, že nekoná bezprávne, keď si prisvojuje určitú vec. Iba samotná detencia k vydržaniu nestačí. Okolnosti, ktoré svedčia záveru o existencii dobrej viery sú okolnosti týkajúce sa aj právneho dôvodu nadobudnutia (právneho titulu), teda okolnosti svedčiace o poctivosti tohto nadobúdacieho titulu. Posúdenie toho, či držiteľ je so zreteľom na všetky okolnosti v dobrej

viera, že mu vec patrí, je nutné posudzovať nielen zo subjektívnych predstáv držiteľa, ale i z objektívnych hľadísk viažucich sa k právnemu dôvodu (právnemu titulu), z ktorého sa odvodzuje vznik práva. Dobrá viera znamená presvedčenie nadobúdateľa, že nekoná bezprávne, ak si určitú vec prisvojuje. Pri skúmaní existencie dobrej viery treba preto zohľadniť konkrétne právne, ale aj skutkové okolnosti prípadu spojené s prevodom nehnuteľnosti - viažuce sa k nadobúdaciemu titulu. Treba pritom vziať do úvahy, či držiteľ pri bežnej opatrnosti, ktorú možno vzhľadom na okolnosti a povahu prejednávanej veci po každom vyžadovať, nemal po vydržaciu dobu dôvodné pochybnosti o tom, že mu vec alebo právo patrí (uznesenie NS SR sp.zn. 4Cdo/183/2020).

16. V konaniach podľa Civilného mimosporového poriadku platí vyšetrovací princíp spolu s princípom oficiality a materiálnej pravdy, ktoré zdôrazňujú materiálne vedenie konania, ktorého výsledkom má byť rozhodnutie čo najbližšie hmotnoprávnym pomerom účastníkov konania. Ak aj účastníci konania neunesú procesné bremená vyplývajúce im z konaní, v zmysle vyšetrovacieho princípu preberá za nich procesnú aktivitu súd a je povinný vykonať aj dôkazy, ktoré účastníci nenavrhli. Ani túto povinnosť súdu však nemožno vnímať ako bezbrehú a aj samotný zákon ju limituje tým, ak je to potrebné na zistenie skutočného stavu veci. Za účelom zistenia skutočného stavu veci sa vyžaduje dokazovanie, nie len osvedčovanie právne významných skutočností, a to napriek prezumpcii oprávnenej držby v prípade pochybností. Pri ostatných predpokladoch vydržania už neplatí ani prezumpcia, preto je potreba ich dokázania nevyhnutným predpokladom úspechu navrhovateľa v konaní. Ak navrhovateľ preukázateľne nepreukáže splnenie všetkých predpokladov vydržania, neunesol dôkazné bremeno, čo znamená zamietnutie návrhu na začatie konania.

17. Právny titul je len jedným z dôkazov preukazujúcich dobromyseľnosť držiteľa a oprávnenosť držby, preto jeho nedostatok pre účely vydržania sám o sebe nemôže zapríčiniť neoprávnenosť držby. Rozhodujúcim vždy bude, či držiteľ konal poctivo, teda napr. či za držanú vec zaplatil dohodnutú sumu, prípadne poskytol iné dohodnuté plnenie alebo preukázateľne išlo o dar ako bezodplatné plnenie (rozhodnutie Veľkého senátu NS SR sp.zn. 1VCdo/1/2024 zo dňa 13.05.2024).

18. Navrhovateľka tvrdila, že sklad je postavený v záhrade, pozemok je ohradený, predložila nájomné zmluvy, z ktorých vyplýva, že okrem malej časti parcelu č. 908/17 prenajíma poľnohospodárskej spoločnosti. Odvolaciemu súdu nebol jasný skutočný stav, pretože parcela č.908/17 je stále evidovaná ako poľnohospodárska pôda a nie záhrada. Je zrejmé, že navrhovateľka kúpila celú parcelu a v kúpnej zmluve nebol sklad, pretože právne neexistoval, nebol zapísaný na LV. K tejto právnej skutočnosti súd prvej inštancie nevykonal žiadne dokazovanie, navrhovateľku v podstate riadne nevypočul, pretože takmer celý výsluch smeroval k jej poučeniu, že sa nejedná o nehnuteľnosť a mala uplatniť nárok v dedičskom konaní. Odvolací súd preto z uvedených dôvodov uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

19. Súd prvej inštancie sa bude musieť ďalej vysporiadať s otázkou účastníkov konania. Vychádzajúc z ustanovenia § 7 ods. 1 CMP je účastníkom konania ten, koho tento zákon za účastníka označuje. V konaní o potvrdenie vydržania zákonodarca výslovne taxatívne stanovil, že účastníkom konania v zmysle ustanovenia § 359c ods. 2 CMP je a) navrhovateľ, b) ten, kto má v čase začatia konania o potvrdení vydržania zapísané na liste vlastníctva vlastnícke právo k nehnuteľnosti alebo vecné právo k nehnuteľnosti, ktorej sa konanie o potvrdení vydržania týka, c) správca lesného pozemku a d) Slovenský pozemkový fond. Takéto vymedzenie účastníkov konania platí k okamihu začatia konania.

20. V súvislosti s potrebou označiť všetkých účastníkov konania vymedzených v ustanovení § 359c ods. 2 CMP, a teda aj správcu lesného pozemku, pokiaľ nie je predmetom vydržania lesný pozemok, poukazuje odvolací súd na výklad k Civilnému mimosporovému poriadku, 2. vydanie, 2024, s. 1067 - 1076: H. I., D. J., v ktorom autorky uvádzajú, že „Právna úprava správcu lesného pozemku sa nachádza v zákone č. 326/2005 Z. z. o lesoch. V zmysle ust. § 2 písm. q) cit. zákona je správcom právnická osoba, ktorej jej zakladateľ alebo zriaďovateľ zveril do správy lesný majetok vo vlastníctve štátu. Tiež je správcom aj právnická osoba, ktorá má takéto postavenie podľa osobitných predpisov (napr. podľa § 6 ods. 1 a 2 zákona č. 281/1997 Z. z. o vojenských obvodoch). Vo všetkých prípadoch pozemky spĺňajú dve podmienky. Sú to lesné pozemky a sú vo vlastníctve štátu. Účastníkom by preto mal byť ten správca lesného pozemku, ktorého sa konanie o potvrdení vydržania týka. Ust. § 359c ods. 2 písm. c) CMP však správcu lesného pozemku ako účastníka konania nevymedzuje žiadnym kritériom. Možno si preto položiť otázku, či ide len o procesné vymedzenie účastníka konania. Tak

isto si možno položiť aj na to nadväzujúcu otázku. Je dôvodné, aby bol správca lesného pozemku účastníkom v každom konaní o potvrdení vydržania, teda aj v konaní, predmetom ktorého je vydržanie napr. vlastníckeho práva k záhrade (bytu) vo vlastníctve konkrétnej fyzickej osoby? Logická odpoveď by bola nie, pretože v takom prípade nemá správca lesného pozemku žiaden hmotnoprávny dôvod byť účastníkom konania. Zákonodarcu mal však iný názor. Jasne ho vyjadril v dôvodovej správe k § 359c. Z nej jednoznačne vyplýva, že správca lesného pozemku je účastníkom konania aj keď sa ho predmet konania netýka. V takom konaní mu dovoľuje byť nečinným. Je známe, že dôvodová správa nie je záväzná. Z uvedeného by vyplýval absurdný záver: navrhovateľ musí označiť v návrhu ktoréhokoľvek správcu lesného pozemku, inak dôjde k porušeniu ustanovení Civilného mimosporového poriadku. Nemal by však ako odôvodniť, prečo označuje práve daného správcu, a nie napr. iného. Je preto možné riešiť situáciu cez základné princípy mimosporového konania? Je pravda, že podľa čl. 2 ods. 2 CMP výklad zákona nemôže protirečiť tomu, čo je v jeho slovách a vetách jasné a nepochybné. Súčasne sa však nikto nesmie dovoliavať slov a viet Civilného mimosporového poriadku proti ich účelu a zmyslu. Účel a zmysel je vyjadrený v čl. 2 ods. 1 CMP, podľa ktorého je každé ustanovenie Civilného mimosporového poriadku potrebné vykladať v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, verejným poriadkom, princípmi a tak ďalej. Hneď sa možno odvolať na ústavu ako základný prameň práva. Z jej čl. 46 ods. 1 vyplýva, že každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na súde. V mimosporovom konaní teda aj v postavení iného účastníka konania ako je navrhovateľ. Musí však byť nositeľom ohrozeného alebo porušeného práva a právom chráneného záujmu, o ktoré v konaní ide. Ak preto nie je predmetom konania o potvrdení vydržania právo k takej nehnuteľnosti, ktorá má charakter lesného pozemku a súčasne je v správe správcu lesného pozemku, tak by sa malo konať bez tohto účastníka konania, a to bez toho, aby bolo následne konštatované porušenie ustanovení Civilného mimosporového poriadku o účastníkoch konania. Z hľadiska vylúčenia pochybností pri určovaní okruhu účastníkov v tomto konaní by stačilo, keby zákon za účastníka považoval len toho správcu lesného pozemku, ktorý má podľa osobitného zákona právo k nehnuteľnosti, ktorej sa vydržanie týka a ktorý je ako správca lesného pozemku zapísaný na liste vlastníctva. Rozhodovacia činnosť súdov, ak ide o obligatórnu účasť správcu lesného pozemku alebo Slovenský pozemkový fond v konaní, aj keď sa ich predmet konania netýka, nie je zatiaľ v tejto otázke jednotná. V dostupných súdnych rozhodnutiach možno nájsť štyri rôzne skupiny rozhodnutí. Prvú skupinu, ktorá je prevládajúca, tvoria rozhodnutia, ktoré neoznačenie správcu lesného pozemku alebo Slovenský pozemkový fond ako účastníka konania vyhodnocujú ako nesplnenie procesných podmienok konania a návrh na začatie konania zamietajú. Druhú skupinu tvoria rozhodnutia, z ktorých vyplýva, že súd nekonal ani so správcom lesného pozemku ani so Slovenským pozemkovým fondom ako s prípadnými účastníkmi konania v zmysle § 359c ods. 2 CMP, príp. konal len s jedným z nich. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že pozemok, ku ktorému mal navrhovateľ nadobudnúť právo na základe vydržania, nebol lesným pozemkom a nebol ani v správe Slovenského pozemkového fondu, resp. súd túto skutočnosť nijako neodôvodnil. Tento názor časti súdnej praxe sa nám javí ako najpraktickejší, a to z dôvodu rešpektovania princípu vyjadreného v čl. 5 ods. 2 CMP, podľa ktorého má súd postupovať tak, aby ochrana práv bola rýchla a účinná, tiež aj v súlade s princípom vyjadreným v čl. 12 CMP, podľa ktorého má súd postupovať v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, má konať hospodárne a napokon aj v súlade s princípom vyjadreným v čl. 11 ods. 1 CMP, podľa ktorého súd postupuje a rozhoduje v súlade s platnými a účinnými právnymi predpismi pri zohľadnení ich vzájomného vzťahu a v súlade so základnými princípmi tohto zákona. Tretiu skupinu tvoria rozhodnutia, z ktorých vyplýva, že sa súd namiesto označenia konkrétneho správcu lesného pozemku uspokojil s označením účastníka LESY Slovenskej republiky, štátny podnik. A štvrtú skupinu tvoria rozhodnutia, z ktorých vyplýva, že súd mal začať konať s účastníkmi konania aj bez ich označenia v návrhu na začatie konania. Ako dôvod sa uvádza, že pre mimosporový proces je typické materiálne poňatie účastníctva v konaní, a preto má zásadný význam otázka tzv. vecnej legitímácie s tým, že na rozdiel od konania sporového má význam už vo fáze začatia konania a tiež v jeho priebehu. Pre zachovanie procesného postavenia v konaní zákon ukladá súdu povinnosť pribrať do konania v ktorejkoľvek fáze toho, kto má mať procesné postavenie účastníka a s kým súd nekonal (§ 10 ods. 1 CMP), a to bez ohľadu na to, či sa konanie začína na návrh alebo bez návrhu.“

21. Vychádzajúc z vyššie uvedeného sa odvolací súd priklonil k názoru druhej skupiny rozhodnutí, podľa ktorých nie je potrebné konať so správcom lesného pozemku ako s účastníkom konania, pokiaľ pozemok, ku ktorému sa navrhovateľka domáha nadobudnutia vlastníckeho práva vydržaním, nebol lesným pozemkom. Tomuto účastníkovi podľa názoru odvolacieho súdu chýba pasívna vecná legitímácia. Takýto účastník nemá ani žiadny hmotnoprávny dôvod byť účastníkom konania. V konaní by zrejme zostal pasívny a k samotnej veci by sa ani nevyjadroval, keďže výsledok konania by ho

nijakým spôsobom neovplyvnil. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje aj na princípy vyjadrené v čl. 5 ods. 2 CMP a v čl. 12 CMP, podľa ktorých má súd postupovať tak, aby ochrana práv bola rýchla a účinná, a aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádzať zbytočným prieťahom, konať hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania účastníkov konania a iných osôb. Zároveň má podľa v čl. 11 ods. 1 CMP postupovať a rozhodovať v súlade s platnými a účinnými právnymi predpismi pri zohľadnení ich vzájomného vzťahu a v súlade so základnými princípmi tohto zákona. Rovnako sa vporiada s pasívnou vecnou legitimitáciou Slovenského pozemkového fondu, pretože sklad sa nachádza na pozemku navrhovateľky.

22. Odvolací súd z uvedených dôvodov napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

23. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

15Vyd/1/2025

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).